

Dom være at fratagende Ret til at øve Lægevirksomhed". Jeg tror, at det maa forandres til "eller befindes under Sagen hans aandelige Tilstand at være en saadan". — Med Hensyn altsaa til den hele Sag vil jeg principalt staa paa det Standpunkt, at vi udelade dette Spørgsmaal af Loven; men hvis man skal have det ind i Loven, vil jeg henstille til det ærede Udvalg, om ikke nogle af de Bemærkninger, jeg har gjort, fortjene Overvejelse.

Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 7 vil jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er ganske klart, hvad der skal forstås ved Udtrykkene: "der vedrøre særlige stedlige Forhold"; de findes i Lovforslaget, og Udvalget har taget dem derefter. Omfatte disse Udtryk ogsaa det Tilfælde, at Sundhedsraadet skal afgive Betænkning, f. Eks. i Justitsager eller Retsager? Der kan Betænkningen, som dog er en Besslutning, som Raadet fatter, kun vedrøre lokale Forhold; men er det da ikke Meningen, at Raadet skulde raadsføre sig med de stedlige overordnede Øvrigheder? — Jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis Vædringsforslaget Nr. 5 vedtages, maa der findes en Rettelser Sted i § 2, hvor der henvises til § 9, 2det Stykke, 2det Punktum; det vil blive § 9, 3dje Stykke.

Maa jeg saa endelig henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke var Aaledning til at gøre en Vædring i § 11, hvor der tales om, at Raadet skal afgive de Betænkninger, som blandt andet Domstolene afæste det. Der staar der: "over alle Sager, der gaa ud paa Afgivelsen af saadanne lægevidenskabelige eller farmaceutiske Støn". Det er ikke Sagerne, som gaa ud paa Afgivelsen af saadanne Støn; men det er Betænkningerne over Sagerne, der gaa ud paa Afgivelsen af saadanne Støn. Det forekommer mig, at hele denne Konstruktion er meget uklart for ikke at sige urigtig. — Heller ikke er det klart, naar der i § 12 bruges Ordene: "at bekendtgøre dette". "Dette" refererer sig formodentlig til: "ved indtrædende Ledighed"; ligeledes er i andet Stykke Ordet: "derom" næppe korrekt eller klart. — Det skulde glæde mig, om det ærede Udvalg, hvis det overhovedet vil tage Lovforslaget under Overvejelse inden 3dje Behandling, ogsaa vil overveje disse Bemærkninger.

Justitsministeren (Mellermann):

Med Hensyn til de stillede Vædringsforslag skal jeg først bemærke, at Vædringsforslaget under Nr. 1 vil jeg kunne gaa ind paa, netop fordi det ikke optiller noget obliga-

torisk. Jeg maa anse det for ganske umuligt i Loven at foreskrive, at en af Medicinalraaderne skal være en Mand, som har været Provinslæge i noget Tid, fordi det ikke vil kunne lade sig gøre, uden at der ved Siden af i alt Fald indrømmedes Justitsministeren en Myndighed til at betale en saadan Mand en saadan Gage, som maatte være nødvendig for at faa ham til at opgve sin Virksomhed i Provinsen og tage til Hovedstaden. Jeg maa fastholde, at Medlemmerne af Medicinalraadet for at have den fornødne Ansæelse over for Lægestanden maa være Folk af Dygtighed, jeg vil ikke ubetinget paastaa, at de behøve egentlig Lærdom, men de maa dog høre til de mere ansæte og fremragende Læger, og navnlig maa der lægges Mærke til, at der dog specielt er en Retning, hvortil det maa forlanges, at de særlig have uddannet sig, det er med Hensyn til alt, hvad der vedrører Hygiejnen. Derfor er det ikke givet, at enhver dygtig Læge ogsaa skulde kunne være Medlem af Raadet. Af de Grunde, som jeg har anført, tror jeg, at der ikke vil blive saa overordentlig mange at vælge imellem. Jeg tvivler ikke om, at der findes flere saadanne i Provinserne, om end ikke saa overordentlig mange, men jeg tror, at de Personer, som der vil kunne være Tale om, dels ville være Folk i en noget fremrykket Alder og dels Folk, som tjene saa godt, at det Bederlag, der her vilde kunne bydes dem, ikke vilde kunne være nok. Det er ganske vist, at saadanne Mænd ikke ere afstaaerne fra at gaa Praksis, naar de bosætte sig her i København; men enhver ved, at under den store Konkurrence her i Byen er det en meget præker Sag for en Mand i en fremrykket Alder at prøve derpaa. Det kan være vanskeligt nok i Provinsen, men her i København er det ganske særlig vanskeligt. — Dertil kommer, at jeg i det hele taget ikke tror, at det har saa stor Betydning, som det i Almindelighed antages, at en Provinslæge er Medlem. For det første bliver der derved at bemærke, at naar det kun forlanges, at vedkommende skal have praktiseret nogle Aar som Læge i Provinsen, tror jeg ikke, det vil have i praktisk Henseende ynderligt at betyde, forudsat at det dertil skulde være tilstrækkeligt, at han f. Eks. i sine yngste Kandidatur har været et Par Aar paa Landet og derefter i øvrigt har tilbragt en Række af Aar her i København. Det Rendskab, som han kan have faaet til Forholdene uden for København paa den Maade, tror jeg ikke kan være stort. Men dernæst skal jeg tillade mig at erindre om, at den langt overvejende Del